

Nanna Heitmann

Bu fotoğrafta, ön planda, gövdesi yanan siyah bir ağaç duruyor. İçin için yanan çimlerin üzerinde tek başına durmuş ağacın tabanından alevler yükseliyor. Yukarı doğru ilerleyen alev bir yerde durup kömürleşmiş kabuğun arkasına gizleniyor. Sonra gövdenin ortasında küçük, oval şekilli bir ateş daha yakıyor.

Fotoğraftaki tek alev bu ağacın üzerinde. Arka planda, yerden duman yükselmesine rağmen yangından etkilenmemiş daha fazla ağaç var. Fotoğrafın soğuk, mavimsi tonlara sahip olması, alevlerin fotoğrafın ortasında tezat oluşturmasına neden oluyor. Hava karanlık, ışık kaynağı olarak ise yalnızca bu iki ateş var. Ağacın yüzeyinde dans ederken onu içten içe yiyor.

Ağacın arkasında soldan sağa doğru çapraz bir çim hattı ilerliyor. Bu aslında, yangını izole etmek ve kontrol altına almak için kazılmış bir hendek.

Bu fotoğraf, "Buz Tutmuş Topraklar Yanarken" adlı serimden. 2021 yılında birkaç haftalığına bir projede çalıştım. Proje, Sakha'da donmuş topraklardaki buzların çözülmesi ve orman yangınları üzerineydi.

Kuzeydoğu Sibiry'a da üç milyon kilometrekareden fazla bir alana yayılan bu bölgenin %40'ı Kuzey Kutup Dairesi içinde yer alıyor. Burası kışın, dünya üzerindeki en soğuk yerleşim yeri.

Ancak son yıllarda yaz sıcaklıkları 38° C'ye kadar yükseldi ve bu da orman yangınlarını tetikledi. Yangınlar ekosistemin doğal bir parçası olmasına rağmen 2021 yılında rekor kırıldı.

Ağustos ortasına kadar 18 milyon hektardan fazla alan yangından zarar gördü. Greenpeace'e göre bu rakam uydu takibi başladığından beri bir rekor.

Bu yüksek sıcaklıklar aynı zamanda hayati önem taşıyan permafrostun bozulmasına da yol açıyor. Donmuş bitki materyalinden büyük miktarlarda organik karbon içeren toprak ve kayalardan oluşan permafrostu bir arada tutan buzdur. Permafrost eridikçe bu materyal çürüyerek atmosfere karbondioksit ve metan gibi sera gazları salar.

Temmuz ayında, köyü tehdit eden şiddetli yangın haberlerini alınca uzak bir köy olan Kürelyakh'a ulaştık. Köy, yoğun tayganın ortasındaki donmuş toprak üzerine inşa edilmiş.

Yerel halk, bu yangınlara ellerindeki sınırlı ekipmanla müdahale ediyor. Bu orman onların evi ve yaşam kaynağı olduğu için başka çareleri yok.

Yangınla mücadele çoğunlukla geceleri, yerel halkın deyimiyle "ateş uyuduğunda" gerçekleşiyor. Güneşten gelen yoğun ısı gitmiş, nem artmış ve itfaiyeciler yangının yerini tespit etmek için dumanı uzaklaştırmada en iyi fırsata sahip olmuş oluyor. Daha sonra, yayılmayı durdurmak için yangınların etrafına hendekler kazıyorlar.

Farkında olmayabiliriz ama dünyanın en soğuk yeri de yanıyor ve artan sıcaklıklar donmuş toprakların çözülme riskini artırıyor.

Benim için bu fotoğraf, doğanın kırılganlığını ve güzelliğini vurguluyor. Alevler ağacı içten içe yok ederken, iklim değişikliği sessizce ilerliyor.

Sakha'da, New York Times için bu haberi kaleme alan Anton Troianovski ile birlikte çalıştım.

Yerel bir gönüllü bize "Bu doğanın bir döngüsü değil" dedi. "Dünyanın sonuna yaklaşıyoruz. İnsanoğlu yok olacak ve dinazorların çağı gelecek."

Hadi onun yanıldığını ispatlayalım.